

III. A hitoktatás minőségirányításának alapjai

A/ ORSZÁGOS MEGKÖZELÍTÉS

A minőségirányítás célja a jobbítás szándéka. Erre mindig szükség van, nincsenek lezárt, befejezett folyamatok sem oktatás, sem egyházi élet terén. Nem mondhatjuk, hogy régen kitaláltuk, „így csináljuk”, másképp nem lehet és nem is érdemes. A világ változik körülöttünk, és ezekhez a változásokhoz szervezetileg alkalmazkodni kell. Aki nem ismeri a változtatások szükségességét, kikerül az aktív körből, érdektelenné és elérhetetlenné válik. A változtatás szükségességének pontját (az innovációs pontot) a tudatos értékelés és tervezés irányíthatja és viheti a fejlődés felé.

Az Egyház mindig is a minőségirányítás szellemében végezte evangelizációs munkáját. Gondoljunk csak arra, hogy mindig az adott társadalmi kultúrához igazítja feladatellátásának módszerét (pl. más a missziók során, más Európában, és más az Egyesült Államokban).

Melléklet (9): Félúton két valóság között / Új Ember

Ugyanígy megemlíthető minőségi kérdés a II. vatikáni zsinat evangelizációs nyitottsága: a világi hívek küldetésének és feladatának hangsúlyozása, a nemzeti nyelv használata a liturgiában, és a szemléletváltozást kifejező „szembemisézés” gyakorlata.

Továbbá egy adott ország különböző területein is más és más módon közeledik az emberek felé (pl. város, falvak, nemzetiségek, kisebbségek). Ugyanígy minőségirányítási folyamat az adott társadalmon belüli változásoknak megfelelő evangelizációs munka. Ezt ismerte fel korunkban a magyar Egyház, és irányítja munkáját a hatékony működés érdekében (pl. egyházi iskolák alapítása). Az intézmény, a tevékenységek innovációs pontja az eredmények hanyatlásában mutatkozik meg. A folyamatos fejlesztés ezen hanyatlás elkerülését célozza, a tovább lépés „hogyanjának” meghatározásában ad segítséget. Az Egyház feladata, küldetése a krisztusi tanítás őrzése, továbbítása, és a keresztény értékek szerinti élet elősegítése, gondozása. A plébániai élet, a hitoktatás olyan helyileg megfelelő

útjait szükséges megtalálnunk, melyek lehetőséget teremtenek a küldetés beteljesítésére. Elkötelezett hívő nélkül nincs működő Egyház, a megszólíthatóság, az emberek bevonása az Egyház vérkeringésébe az isteni megbízatás megvalósulásának záloga. Tudatában vagyunk annak is, hogy a társadalmi, helyi adottságnak megfelelő fejlődés útján való haladás mindenki érdeke. Az Egyház célja a személyes hit, az keresztény értékrend kialakulása és megélése.

Jelentős alapkérdés, hogy vannak standard minőségi jellemzők, melyek mindenkire érvényesek, és hangsúlyeltolódás velük szemben nem érvényesíthető. Az Egyház tekintetében ez különösen fontos – a hittanítás tartalmában nem fogadjuk el a helyi értelmezéseket. A helyi minőség meghatározásában maguk a módszerek adják meg a helyi jelleget. Ehhez fel kell ismerni a helyi innovációs pontokat, hogy milyen szervezeti lépésekre van szükség a jobbítás érdekében.

Egyházmegyei szempontból a helyi ordinárius (püspök) felelőssége a minőségirányítás gondozása, míg egyházközségi, plébániai szinten ez a plébános felelőssége.